

Για τον αγώνα δρόμου εναγκαλισμού της ακροδεξιάς

Με αφορμή φασιστική σύναξη στη Ρωσία

Παναγιώτης Μαυροειδής

Στα μέσα του Σεπτεμβρη, η Πετρούπολη της Ρωσίας φιλοξένησε μια **διεθνή συνάντηση νεοφασιστικών και ακροδεξιών οργανώσεων** με την ονομασία **«Συνέδριο της Διεθνούς Ένωσης Παλαδίνων κατά της Παγκοσμιοποίησης»**.

Δεν ήταν κάποια **περιθωριακή** εκδήλωση που έγινε **στα κρυφά**. Πραγματοποιήθηκε στο επιβλητικό Παλάτι Μαρίνσκι - το κτίριο της Νομοθετικής Συνέλευσης της πόλης. Στην εναρκτήρια εκδήλωση της συνάντησης έστειλε χαιρετισμό ο πρόεδρος της Νομοθετικής Συνέλευσης, Αλεξάντερ Μπέλσκι, ενώ παραβρέθηκε και ο Κωνσταντίν Τσεμπίκιν, βουλευτής της Ενωμένης Ρωσίας.

Το **παρών** σε πρωταγωνιστικό ρόλο έδωσαν τρεις ηγετικές προσωπικότητες του Ρωσικού εθνικισμού: Ο επικεφαλής της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, **Πατριάρχης Κύριλλος**, ο μεγιστάνας **Κωνσταντίν Μαλόγεφ**, ιδρυτής του υπερσυντηρητικού, ρωσικού ορθόδοξου καναλιού **Tsargrad** και ο ακροδεξιός θεωρητικός **Αλεξάντερ Ντούγκιν** (αγαπημένος σε

πολλούς στην Ελλάδα).

Οι βασικοί στόχοι της συνάντησης δηλώθηκε ότι ήταν **η υπεράσπιση των χριστιανικών αξιών, της εθνικής ταυτότητας και κυριαρχίας, η ανακοπή της μετανάστευσης και η αντίσταση στην παγκοσμιοποίηση.**

Η συνάντηση ξεκίνησε με μια «χριστιανική επιμνημόσυνη δέηση» και ενός λεπτού σιγή για τον **δεξιό Αμερικανό ακτιβιστή Τσάρλι Κερκ**, ο οποίος είχε δολοφονηθεί δύο ημέρες πριν από τη συνάντηση (για τον τελευταίο, τα κρατικά Ρωσικά μέσα αφιερώνουν διθυράμβους συστηματικά).

Μεταξύ των οργανώσεων που συμμετείχαν ήταν **το φασιστικό ισπανικό κόμμα Φάλαγγα**, το **ακροδεξιό κόμμα Ισπανική Εθνική Δημοκρατία**, η μεξικανική ομάδα **Union Nation Revolution**, το γαλλικό ακροδεξιό κόμμα **Les Nationalistes** και από άλλες συνολικά 40 χώρες, χωρίς να λείπει φυσικά **η ναζιστική Χρυσή Αυγή από την Ελλάδα**, για την οποία εκδόθηκε και ειδική απόφαση συμπαράστασης για τους φυλακισμένους ηγέτες της.

Η Χρυσή Αυγή στο μεγάλο Εθνικιστικό Συνέδριο της Αγίας Πετρούπολης

ΔΙΕΘΝΗ • 10/10/2025

Στις 12 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκε το Συνέδριο της «Διεθνούς Ένωσης Κυρίαρχων Εθνών» με την συμμετοχή 15 φορέων από διαφορετικά κράτη. Οι εργασίες του Συνεδρίου έλαβαν χώρα στο επιβλητικό ανάκτορο «Mariinsky», που αποτελεί και έδρα της Νομοθετικής Συνέλευσης της Αγίας Πετρούπολης. Η Χρυσή Αυγή εκπροσώπησε την χώρα μας μετά από ειδική πρόσκληση της «Αδελφότητας Ακαδημαϊκών». Πρόκειται για τον

«Κύρος» στη συνάντηση έδωσαν μέσω βιντεοκλήσης και γνωστές εξέχουσες προσωπικότητες του «αντιπαγκοσμιοποιητικού» λόγου της σύγχρονης ακροδεξιάς, όπως ο Γάλλος συγγραφέας **Αλέν ντε Μπενουά**, ο Ελβετός **Αλέν Σοράλ** και ο Γερμανός **Αλεξάντερ Βίσμαρκ** (από το νεοναζιστικό κόμμα της Γερμανίας και, ναι, γόνος του γνωστού Βίσμαρκ).

Γιατί όμως αυτός ο -όχι καινούργιος- **εναγκαλισμός της Ρωσίας με ακροδεξιές και νεοφασιστικές ομάδες** στη Δύση, την ώρα που δικαιολογεί τον άδικο, ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία, **στο όνομα του ...αντιφασισμού;**

Πρώτον: Διότι, στη λογική των καπιταλιστικών κρατών το «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου», ισχύει πλήρως. Ό,τι αποτελεί θάνατο και δρόμο πολιτικού εκφυλισμού για το εργατικό κίνημα και την αριστερά, αποτελεί όπλο στη φαρέτρα της ωμής, κυνικής λογικής συμφερόντων της αστικής πολιτικής. Η σύγχρονη καπιταλιστική Ρωσία στο πλαίσιο του

σφοδρού ανταγωνισμού με τις χώρες της ΕΕ, έχει κάθε συμφέρον να ποντάρει σε σκληρές ή «ήπιες» δυνάμεις της ακροδεξιάς, καθώς προσδοκεί να συμβάλουν στην περαιτέρω κρίση των αστικών πολιτικών συστημάτων της Δύσης που παραπαίουν.

Δεύτερον, διότι υπάρχει σαφώς **κοινό ιδεολογικό, πολιτισμικό υπόβαθρο** της σύγχρονης ρωσικής κρατικής πολιτικής αφήγησης (και των περί αυτής ιδεολόγων **τύπου Ντούγκιν**) και της **ευρωπαϊκής φασίζουσας ακροδεξιάς**. Η ρητορική περί πατρίδος, γης, οικογένειας, θρησκείας/πίστης, αίματος, η λατρεία του στρατού, του πολέμου, της πειθαρχίας και η υστερία περί των «μολύνσεων» που συνιστούν οι μετανάστες, οι ΛΟΑΤΚΙ, είναι ανατριχιαστικά κοινή.

Φυσικά χρειάζεται μια παραπάνω εξέταση αυτής της κοινότητας απόψεων καθώς αυτή υπερβαίνει τις παραδοσιακά υπερσυντηρητικές αξίες. Σε μια εποχή που τα πάντα επανανοηματοδοτούνται, στη σύγχρονη Ρωσική αφήγηση περί **φασισμού**, ο τελευταίος σχεδόν ταυτίζεται με τον **αστικό φιλελευθερισμό** (και των **ελευθεριών** και **δικαιωμάτων** που έχουν κατακτηθεί στον αγώνα του εργατικού κινήματος), τον κοινοβουλευτισμό και τον παγκοσμιοποιητικό πολιτικό λόγο, **ενώ ο κλασικός ευρωπαϊκός φασισμός, αποκαθαίρεται** ως περίπου αγνό εθνικιστικό κίνημα, έκφραση του αγώνα υπέρ της εθνικής κυριαρχίας κλπ.

Τρίτο, αλλά όχι τελευταίο σε σημασία, υπάρχει σαφώς **κοινό υλικό, οικονομικό συμφέρον της νέας Ρωσικής αστικής τάξης και μεγάλου τμήματος των αστικών τάξεων στη Δυτική Ευρώπη**, που αντιτίθενται σαφώς στο **αμερικάνικο σχέδιο** για αποκοπή κάθε είδους οικονομικών και πολιτικών σχέσεων μεταξύ Ρωσίας και ΕΕ. Μπορεί η Ρωσία να βρίσκει διεξόδους προς Κίνα, Ινδία κλπ για πετρέλαιο και φυσικό αέριο, αλλά αυτό κοστίζει αρκετά. Τίποτα πιο φυσικό από το να συναλλάσσεται με τον πιο κοντινό πελάτη της, την Ευρώπη. Ειδικά την **Γερμανία**, η βιομηχανία της οποίας έχει γονατίσει μετά τον τερματισμό του North Stream και τις κυρώσεις στην Ρωσία. Από την άποψη αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία η ανάδυση της **AFD στη Γερμανία**, αλλά και της **Λεπέν στη Γαλλία** και πώς τοποθετούνται «ευέλικτα» σε αυτά τα ζητήματα.

Με τούτα και με τα άλλα, **η Ρωσία πληρώνει τη Δύση με το ίδιο νόμισμα**: Με τον ίδιο τρόπο που **η ΕΕ** όχι απλά αξιοποίησε αλλά **εξόπλισε και ξεσήκωσε τους φασίστες απογόνους του Μπαντέρα στην Ουκρανία** για να συγκροτήσει το δικό της στρατόπεδο στη χώρα κατά της Ρωσίας (παρουσιάζοντάς την ως ...κομμουνιστική!), ήρθε η σειρά της τελευταίας με την ενίσχυση κάθε είδους ακροδεξιών και φασιστικών κινήματων στις χώρες της. Μόνο που πρέπει κανείς να διακρίνει ότι **κερδισμένος** από αυτόν τον αγώνα

εναγκαλισμού, είναι **ο ίδιος ο φασισμός** και η ρητορική του, καθώς και η πολεμική στρατηγική του κεφαλαίου. Σε αυτό πρέπει να δοθεί απάντηση από το αριστερό και κομμουνιστικό κίνημα με όρους **πολιτικής ανεξαρτησίας** με βάση τα **ταξικά** (και **διεθνιστικά**) συμφέροντα των **εργατικών τάξεων** και **όχι με στοίχιση πίσω από κρατικά μπλοκ.**